Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

„Stjernen" er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot $1.25 om Aaret, men sendes vel at mærke kun mod Forudbetaling. 3 Uger efter Forfaldstiden stanses Forsendelsen, og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen" et Aar for $5.00, eller blot $1.00 hver.

Folk, som ønsker at gjøre sig bekjendt med „Stjernen", vil paa Forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Ved Udløbet af denne Tid stanses Forsendelsen om ikke bestilt paany.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
Fotograf C. C. Smith, North Yamhill, Ore.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.
Marius Ericksen, Easton, Fresno Co., California.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Boghandler N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa, er „Stjernen"s østlige Generalagent. Han ansætter Lokalagenter og besørger alt Ekspeditionen vedrørende med samme Autoritet, som Bladets Udgiver. Alle „Stjernen"s Holdere østenfor Missourifloden vil behage at indsende Betaling, Bestilling og Forlangender om Prøvenumre til Mr. Hansen.

For 40 Cents

sender vi „Stjernen" fra Dato indtil 15 Novbr. Denne Tid strækker sig over hele den vigtige Valgkamp, som nu har begyndt. Paa ingen anden Maade kan man faa alle de politiske Nyheder saa billigt i det danske Sprog. Send 20 Cents-Frimærker eller Postal Note for 40 Cts.

Kongresmand Kem har tilsendt dette Blads Redaktør en lille Pakke Eksemplarer af hans udmærkede Tale over Forslaget om at gjøre Forbundssenatorerne til folkevalgte Embedsmænd. Disse Pamfletter er til fri Uddeling, og den, som kommer først, faar først.

Folk, som har gaaet i den Tro, at Staalkongen Carnegie er en Fjende af Arbejderne, vil blive behageligt overrasket ved at erfare, at dette alene ikke er Tilfældet, men at den store Mand tværtimod støtter Arbejdernes Sag. Han skjænkede nylig 100 Pund Sterling til at fremme Valget af Arbejdernes Kandidat for Parlamentsmedlem fra Westham, Skotland. Men det er rigtignok kommen os for Ore, at de britiske Arbejdere ikke vil tro paa Oprigtigheden af Carnegies Venskab siden Affæren i Homestead, som de ogsaa har hørt lidt om der ovre. Det Pinkerton'ske Snigmorder-Bureau har især vakt deres Opmærksomhed, og de har i denne Anledning ladet falde nogle Udtalelser, som vilde tage sig ret kjønne ud i en af Carnegies politiske Artikler om Rigdommens Forpligtelser.

Mr. Carnegie holder formodenlig paa Sagens to forskjellige Sæt Anskuelser: et for England og et andet for Amerika. Han byder den engelske Arbejder Bidrag og Støtte; den amerikanske Arbejder byder han nedsat Dagløn og Forskansninger. Dog vil han maaske lære, at den engelske Arbejder og hans amerikanske Kammerat føler at de har et Fællesskab i den Industrikrig, somræser paa begge Halvkloder.

„En hylende Farce" er bleven en gjængse Benævnelse for alle de Jernbanekommissioner, de For. Stater er velsignet med. Og den nationale Kommission synes at være en Farce, der hyler saa højt som nogen, hvis man kan tro et lille Referat i „World-Herald" af en Undersøgelse, som det vise Raad nys holdt i Omaha. Wabash-Banen var bleven anklaget for at have taget højere Takster af fomme Folk end af andre, en Forseelse, der falder under Lovens straffende Blækklatte. Mr. Barney, et Vidne fra Lincoln, var til Stede for at fortælle hvad han vidste om Forseelsen. De to Kommissærer, Gen. Beazey og Dommer McDill røbede en saadan Utaalmodighed og Hastværk, at Vidnet ej Lejlighed fik til at fremkomme med sin Fortælling. Barney begyndte at fortælle om Modtagelsen af en Taksttabel, da Dommeren spurgte i en utaalmodig Tone: „Fandtes der noget usædvanligt i den Tabel?" „Nej, just ikke," mente Vidnet, „men —" Gen. Beazey, der sad og snoede sig paa sin Stol utaalmodigt, brød her ind med Spørgsmaalet: „Naa, De siger, at der intet mistænkeligt fandtes deri?" „Nej ikke just —" begyndte Vidnet. „Meget vel, saa bryder vi os ikke om at høre Enkelthederne, naar der intet mistænkelig var deri. Vi maa have Ende paa denne Sag. Toget afgaar Kl. 2, og Middag maa vi have." Dommer McDill var hjertelig enig heri. Og saaledes endte den hylende Farce. Vel kan det hænde, at Barneys Vidnesbyrd intet havde at betyde, men hvem ved? — maaske han var i Besiddelse af Underretning, som kunde rette et Onde, men Kommissærernes Middags-Forslugenhed udelukkede ethvert Lysglimt, som ellers kunde have falden paa denne Sag.

Det synes nu at være afgjort, at Verdensudstillingen skal lukkes om Søndagen. Vi har ikke udtalt os videre om den Strid, som har været ført for og imod denne Sag, fordi vi har mærket, at det var religiøse Vilkaarligheder, som her gjorde sig gjældende, og den Slags Stridsemner har vi ingen større Lyst til at indlade os paa. Logik og Retfærdighed ligger kneblet i alle slige Spørgsmaal; uovervindelige Fordomme og den endnu værre Skinhellighed hersker uindskrænket paa disse Omraader. Hvert Menneskes Religion er den eneste korrekte og sande, der findes, og det er kun Skade at fornærme dette Menneske ved at antyde, at man er uenig med det; thi man vækker blot Fjendskab, men forandrer ingenlunde vedkommendes Anskuelser.

Kun skal vi bemærke, at den udvortes Religion er en ejendommelig Fremtoning i Amerika. Den puritanske Søndagslov har gjennem Slægtens Demoralisation og indre Skalkagtighed holdt sig usvækket ned gjennem det sidste Aarhundrede. Mænd, som er i Stand til det værste i Retning af Svindel og korrupt Lovgivning, Mænd, der for ussel, skidden Mønt vil sælge sin Sjæl til Djævlen, sætter som den frommeste blandt de fromme hele sin Indflydelse ind paa at fjerne fra Søndagen alt, der kan have Lighed med Underholdning og Adspredelse. Hellere vilde de se en Mand ad ulovlig Vis smugle sig ind gjennem en Saloons Bagdør end se ham paa lovlig Maade træde ind i en Kunstsamling.

Vi skal ikke her søge at komme ind paa Sagens teologiske Fafer. Kun skal vi sige, at vi tror det snarere vilde højne end fornedre den kristelige Tone blandt Befolkningen, hvis Befolkningen — og særlig den arbejdende Klasse fik Adgang om Søndag Eftermiddag til de skjønne Kunststykker, som Udstillingen vil komme til at rumme. Og kunde dertil et af Foredragslokalerne være stillet aabent om Søndagen og Talerpladsen besættes med en eller anden Mand af national Berømmelse, som t. Eks. Henry George, Booth af Frelseshæren eller Talmage fra Brooklyn tror vi, at der netop vilde være vundet meget for den store Sag, som ifølge Bigotismens Formening skulde skades saa meget ved Indførelsen af uhildede Synsmaader.

McKinleys Vidunder.

De republikanske Bestyrere vil i en nær Fremtid udgive fra Trykken en Bog, som skal fremstille alle de Vidundere, det glimrende republikanske Parti har paa sin Kappe. Uden Forfatternes Tilladelse meddele vi her forud et Par Uddrag af denne højest mærkelige Bog:

„McKinleys Told paa Hønseæg, nemlig 5 Cts. Dusinet, har øvet en mageløs Virkning og sat mange tusinde Farmere i Stand til at afbetale sin Gjæld. Tolden har i den forunderligste Grad opmuntret Hønsene, der fuldt ud erkjender, at de endelig er blevne anerkjendt af Regjeringen og blevne beskyttede imod de kanadiske Fattighøns. Siden McKinley-Lovens Vedtagelse har Koleraen ogsaa helt ophørt, hvorimod mange tusinde af elendige, lusede, fattige Frihandelshøns ovre i Canada er døde fordærvet af Sorg og Græmmelse."

Følgende er et Uddrag af et Brev fra forhv. Præsident Rutherford Hayes:

„Kjære Major McKinley: — Virkningen af Deres Bill paa mit Hønsehold har været fænomenal. Hønnikerne gjør allerede Æg naar de har fyldt sine tre Maaneder. I mange Tilfælde har en Høne gjort to Æg paa en Dag. Jeg er sikker paa at de allesammen regelmæssig vilde lægge to Æg per Dag, hvis Tolden var dobbel saa høj som den er. Mine Høns fynger Deres Pris fra Morgen til Aften. Hver Gang en af dem værper et beskyttet Æg, springer hun af Reden og raaber saa højt hun formaar, „Mac-Mac-Mac-McKinley." Kjære Major, kom herud, saa skal De smage et Laar af det dejligste beskyttede Hønsekjød, De har spist i Deres Liv."

Virkningen af Macs lille Trecents-Told paa Hvidkaal er overraskende. Kaalhovederne rage virkelig højere op end før, og byder den gamle Fjende — Kaalormen — Tkods. Det kan ad statistisk Vej bevises, at ingen Borger i Kansas og Nebraska har ædt en eneste Mundfuld af ussel fattig-gnattig, fremmed Saurkraut siden Loven gik igjennem. Mange tusinde Mennesker, som tidligere ikke kunde udstaa Stanken fra en Surkaals-Tønde, har nu lært at æde den, og forsikrer, at det er en nærende og vellugtende Føde. Under Indflydelsen af denne Told vil Vestens Kaalbønder hurtigt blive Millionærer.

Kems Forklaring.

Den mere eller mindre haarde Kritik, som har ramt Kongresmand Kem fra Nebraska, i Anledning af, at han stemte for den meget omtalte klækkelige Bevilgning til „Floder og Havne" har foranlediget ham til at udsende følgende Brev til den uafhængige Presse:

„Lad mig først sige, at ingen af de Forslag, som har passeret Huset, er bleven mere beløjet og bagvasket af Pressen end denne Flod- og Havne-Bill. Derfor mener jeg at skylde mine Vælgere en Forklaring, hvorfor jeg stemte for dette Forslag.

I Behandlingen af denne Sag er der to Spørgsmaal, som maa afgjøres:

1. Stemmer det overens med sunde Grundsætninger at Forbundsregjeringen bevilger Midler til Forbedringer af Landets Floder og Havne? 2. Var paagjældende Bevilgningsforslag værd at støtte?

Af al den Myndighed, som Nationalregjeringen besidder, er der ingen mere vigtig end Kontrollen og Forbedringen af vore Havne og Floder. Floderne er de nationale Landeveje for Befordringerne af Landets indre Handel og Samfærsel. De tilhøre hele Folket. Enhver Person, som ejer et Fartøj, har Adgang dertil uden Betaling. De er de eneste Trafikveje, som Monopolisten ikke har slaaet en graadig Klo i. De er de eneste egenlige Transportlinjer, som byder Jernbanerne nogen Konkurrance. Hvis ikke Regjeringen anlagde Kanaler og holdt vore Vandløb aabne for Baadsfart, vilde vi fuldstændigt være prisgivne Jernbanekorporationernes Rovlyst, og det vilde koste meget mere at faa vore Produkter til Søkysten. Vandtransport er den billigste af alle Midler, og hvert Aar befordres der mange millioner Tons over Landets naturlige og kunstige Vandveje.

Skulde Nationalregjeringen ikke kontrollere og forbedre vore Floder og Havne, da maatte det overlades enten til Privatkorporationer eller til de forskjellige Stater. Det første kan der ikke være Tale om, og de, sidste vilde vise sig højest utilfredsstillende. Nationalregjeringen maa tage sig af Sagen, hvis vore Floder og Havne skal forbedres.

Jeg tror tilvisse ikke at nogen Independent vil bestride Rigtigheden af dette Prinsip. En Mand, som hylder Regjeringens Ejendomsret til Jernbanerne, vilde latterliggjøre sig selv ved at stille sig i Modstrid overfor Regjeringens Kontrol og Forbedring af Floderne og Havnene.

Jeg ansaa det som magtpaaliggende at Repræsentanterne for det nye Parti skulde principielt hævde Flod- og Havne-Billen, naar dette kunde ske uden at kompromittere sig ved at støtte et slet Forslag. Et Flertal af vore Partifæller i Kongressen var af samme Mening og støttede derfor det Forslag, som passerede Huset 10. Juni.

Det næste Spørgsmaal er: Var Bevilgningen værd at støtte? Var det bevilgede Beløb overdrevent stort? Dette kan alene afgjøres ved en Sammenligning. Den af Pressen udbasunerede Paastand om, at den foreslaaede Bevilgning var større end den, som den 51. Kongres vedtog, er en fræk Usandhed, hvilket vil bevises af Raporten fra det Udvalg, til hvilket Forslaget var henvist. Denne Raport viser at Bevilgningerne andrage til $21,290,975 i den Form, Forslaget passerede Huset, hvorimod den forrige Samlings Bevilgninger udgjorde $24,981,295. Regjeringens Ingeniører havde anbefalet til Udvalget Projekter for Flod- og Havne-Forbedringer, hvis Gjennemførelse vilde koste 69 millioner Dollars. Men Udvalget indstillede et Forslag, der fordrede mindre end en Tredjedel af dette Beløb.

Det skal ikke nægtes, at det paagjældende Lovforslag autoriserer Afslutteisen af Kontrakter, som kræver fremtidige Bevilgninger, der er større end de; som det tidligere Forslag bestemmer. Men saa er ogsaa den fastsatte Tidsperione tre Gange saa lang som i hint Forslag. Ved saaledes at udstrække disse Kontrakter vil man ifølge Ingeniørernes Udsagn vinde en Besparelse af ca. 4 Millioner. Tager man dette i Beregning, vil Bevilgningen for indeværende Finansaar blive ca. 7½ Million mindre end forrige Aars.

Ved Forslagets Behandling i Huset fremkom der ikke Spor af Bevis for, at det indbefattede noget Ran. Havde der det, skulde jeg have modarbejdet Forslaget. Vel mente jeg, at Bevilgningen var større end den burde være, men jeg havde ingen Magt til at reduere den. Men idet jeg havde Vished for, at et stort Flertal af de foreslaaede Forbedringer var nødvendige, og at en Undladelse af at vedtage Bevilgningerne vilde paaføre Landet et Tab af flere Millioner paa de Arbejder, som er under Udførelse, men ikke fuldendte, stemte jeg for Forslaget med nogen Tøven.

Jeg skriver denne Artikel i det Haab at bidrage lidt til Offenlighedens Forstaaelse af denne Sag og til særlig Underretning for de Folk, jeg repræsenterer, og hvis Ret og Pligt det er at holde sig a jour med det Rekord, Deres Repræsentant indlægger sig.

O. M. Kem.

Politiske Nyheder.

Tro Pennetegninger af Storpolitikens Gang

Det var noget sent det kom, men Cleveland har endelig modtaget den Nomination, som Demokraterne i Landet byder ham. 10,000 Mennesker havde i Torsdags samlet sig i Madison Square Forsamlingshus, New York, for at være Vidne til, at den Komite, som Konventet i Chicago havde udset til at bringe Kandidaterne officiel Meddelelse om deres Valg, gjorde sit Arbejde rigtigt. Den kjæmpende, svedende Stimmel bølgende ind gjennem den store Halls Indgang med en buldrende Lyd som af et Vandfald. Dette Bulder vedvarede hele Tiden, og tiltog i Kraft, da Grover Cleveland og Adlai Stevenson viste sig paa Scenen. Ingen af de Taler, som blev holdt, kunde høres 25 Fod borte. Men det var ogsaa lige meget, thi Forsamlingen gik aldeles op i Beskuelsen og — Tilbedelsen.

* * *

Wm. F. Harrity fra Pennsylvania er bleven Formand i den nationale demokratiske Valgkomite. Harrity har en langt bedre Karrakter og politisk Skudsmaal end hans Forgjænger Calvin Brice. Han er et Geni som Politiker, uden at at man kan beskylde ham for at have benyttet en kroget Fremgangsmaade. I Chicago-Konventet kontrollerede Harrity hele Pennsylvania-Delegationen; selv om de var Fæhoveder alle sammen (hvilket vi ikke skal paastaa at de var) er sligt dog et Tegn paa overordentlig Dygtighed hos en enkelt Mand.

* * *

Republikanerne i Syd-Dakota har holdt et Konvent i Madison, og det opstillede Charlie Sheldon til Guvernør, John Pickler og Will Lucas til Kongressen og Nordmanden Tom Thorson til Sekretær. Nominationerne foregik under et Varmetryk af 102 i Skyggen. Konventet tilstemte den republikanske National-Platform, men vedtog at være med til at udrydde Allen Pinkertons Snigmorder-Bureau.

* * *

Michigans Republikanere har opstillet John T. Rich som sin Guvernørkandidat. Platformen fordømmer den demokratiske Legislatur i stærke Udtryk og udtaler sig imod den Skik, at Lovgiverne kjører paa Fripas over Jernbanerne.

* * *

Folkepartiets Nationaludvalgs Hovedkvarter er i St. Louis. Det republikanske Parti har sit Hovedkvarter i New York. Det demokratiske Parti vil formodenlig ogsaa drage Wall Street saa nær som muligt, — naturligvis ikke i nogen dadelværdig Hensigt.

* * *

Den republikanske Valgkamp er allerede begyndt i Nebraska. Republikanerne i Douglas Co. har holdt sine Kaukusmøder en Uge forud for Primarvalgene for at samle Stemningen om en Guvernørkandidat. Den Ære at være Offerlam for det glimrende gamle Parti synes ikke at være videre efterspurgt. Dr. Mercer har frabedt sig denne Ære, og andre ledende Mænd i Partiet er ligesaa tilbageholdne. Nominationen vil maaske falde paa en 2den Klasses Mand, som Crounse eller Ransom

Presse-Udtalelser om Folkepartiet.

„Nordlyset": — Nu ved naturligvis Mændene af „The People's Party" meget vel, at de kan ikke føre deres egen Kandidat til Sejr, men de paastaar, at de kan forhindre baade Demokraterne fra at faa Grover Cleveland valgt og Republikanerne fra at faa Harrison valgt, og ganske urimeligt lyder det ikke. „The People's Party" er nemlig ikke fra i Gaar. Det begyndte for mange Aar siden i det saakaldte „Granger-movement", voksede sig saa ind i en fastere Organisation under Navn af „The Farmer's Alliance", og præsenterer sig nu som en meget bred Betegnelse, der viser, at Partiet i det mindste haaber at at samle under sit Banner hele den Del af det amerikanske Folk, der i Ordets oprindelige, noget grovkornede, Betydning kaldes den arbejdende, den produserende Klasse. Selve dets Historie viser, at det har slaaet Rødder. Om dets egne Angivelser af, hvad det allerede formaar, er ganske korrekte, skal vi lade være usagt, men der er Beviser nok paa, at det virkelig har Magt baade i Vesten og Syden. Siden Valget i 1890 har det i Kansas Kommandoen i Legislaturen, hvoraf Følgen har været at U. S. Senator John J. Ingalls maatte vige Pladsen for William A. Peffer, og af Statens syv Kongres-Distrikter holder det de fem. I Nebraska er det omtrent lige saa stærkt; mindre stærkt er det i Minnesota, men i de yngre Stater bliver det maaske eneraadende. I Syd-Caroline blev dets Kandidat valgt til Guvernør i 1891 og det drev Wade Hampton ud af U. S. Senat og gav hans Plads til Irby. Ogsaa i Texas har det Overvægten.

„Ugebladet": — Det var i 1876, den 4de Juli, at Uafhængigheds-Erklæringen blev underskreven.

Der var 1776 Delegater paa den Folkekonvention, der den 4de Juli 1892 nominerede General Weaver til Folkepartiets Bannerfører.

Det var i 1776 Folket, der rejste sig for at afryste det Aag, det engelske Kongedømme og Aristokrati havde lagt paa deres Skuldre. Det er i 1892 Folket der rejser sig for at afryste det Aag, der er lagt paa deres Skuldre af Kapitalister, Børsmænd og andre Pengeaanmassere.

Platformen er i temmelig god Overenstemmelse med den saakaldte St. Louis Platform, der tidligere har været uforlig refereret her i Bladet, og som derfor ej skal gjentages....

General Weaver blev nomineret ved første Afstemning. Han er fra Iowa og har i mange Aar været kjendt som en af de ivrigste Modarbejdere af Kapitalens stedse voksende Mägt og Indflydelse....

Kabelgram.

(Uge-Oversigt fra Udlandet.)

Koleraens Indrykning. Den frygtede Kolera rykker frem mod den russiske Vestgrænse med ustandselig Voldsomhed. Der er kun ringe Haab om at modvirke dens Hærgninger. Hospitalforholdene og Kvarantæneordningen i Rusland er saa mangelfuld, at sunde rejsende stadig bringes i Berøring med befængte Personer, der faar uhindret Lov til at blande sig med Mængden paa Jernbaner, Dampskibe og offenlige Steder.

Koleraen er bleven en saa alvorlig Sag, at den nu overskygger alle politiske Emner. Sundhedstilstanden i Berlin er endnu god; men Autoriteterne begynder at forberede sig paa det Kolera-angreb, som truer med at skulle komme. Lægestaben er bleven forstærket, og alle med Banerne ankommende rejsende underkastes et strængt Eftersyn.

* * *

En ny blodig Krig. Og nu er det den lille nordafrikanske Provins Morokko, som har kastet Europa ind i en ny blodig Krig — paa Papiret. Bladverdenen kan ikke eksistere en Uge uden Krig og Rygter om Krig. Og da nu Storpolitiken og gamle Bismarcks Insurrektion er gaaet paa Landet Hundedagene over, maatte Krigsfabrikanterne drage helt ned til Morokko for at faa et nyt Spektakel i Scene. Hvad er det saa, man har lavet? — Ja, England, Spanien og Italien udgjør en Sammensværgelse, hvis Hensigt er at annektere det Land, hvor det røde Læder kommer fra. Men Frankrig paastaar at have en gammel Hæftelse paa Morokko, og truer nu med at ville æde den britiske Løve levende, hvis ikke hun trækker Lø[illegible] bene til sig.

Naar den tyske Kejser i næste Uge kommer tilbage fra sin Hvalfangertur [illegible] vi se at der bliver Krig i et andet Hj[illegible] ne af Verden.

Folkepartiet i Minnesota.

Følgende Referat af Statskonventet Minnesota hidsætte vi efter „Nordvesten":

Folkepartiet i Minnesota holdt [illegible] Statskonvention i St. Paul den [illegible] og 14de ds. Det blev en glimrende S[illegible] for Donnelly og Reformsagen i det h[illegible] taget. Den berømte Kriminalsagfø[illegible] Bill Erwin gjorde Forsøg paa at ud[illegible] Splidagtighedens Sæd inden Konve[illegible] tionen; men tiltrods for sit Mesterstykke [illegible] Sagførerkneb kunde han dog intet [illegible] rette. Vi kan ikke forstaa andet, end denne Slange i Menneskestikkelse er i[illegible] til at ødelægge Alliancen. Som Ufor[illegible] ding fra Hompe-Faktionen, der den 7[illegible] Juli nominerede Baker til Guvernø[illegible] nærmede han og Baker sig Døren til F[illegible] kepartiets Konvention. Da blot R[illegible] net Erwin nævntes, blev der et s[illegible] Bulder i Forsamlingen, som om Dj[illegible] len havde vist sig. Man vidste, at [illegible] ikke var Venner, som nærmede sig. [illegible] trods for en kraftig Protest fik dog [illegible] win og Følge af Høflighedshensyn [illegible] gang til Hallen. Ingen Applaus [illegible] Hompe-Komiteen gik frem over Gu[illegible] Allerede dette tilkjendegav, at Er[illegible] med sin overordentlige oratoriske Be[illegible] velse her intet kunde udrette. Hans T[illegible] var meget kort. Følgende Ytring af [illegible] illustrerer, hvor Fyren staar henne. [illegible] har nomineret en national Ticket og [illegible] taget en national Platform. J[illegible] foreslaaet at gjøre Nationalregjering[illegible] til en uhyre Jernbanekorporation o[illegible] stor Bank." Hr. Erwin og hans T[illegible] hængere er saaledes imod baade Na[illegible] nens Overtagelse af Jernbanerne og [illegible] nantsreform. Hans Ord havde da [illegible] ler ikke mere Virkning paa Forsamling[illegible] end Vand paa en Gaas. Efter at Er[illegible] havde talt forlangte Doktor Fish D[illegible] for en 5 Minutters Tale. „5 Nati[illegible] har allerede", sagde Fish, „overta[illegible] Jernbanerne, hvilket Erwin er imod. [illegible] Schweitz har i over 300 Aar levet [illegible] Landlaan". Doktorens Ord hil[illegible] med ustanselig Jubel.

Under Eftermiddagsmødet rapp[illegible] rede Fuldmagtskomiteen 555 Delegeret berettigede til Sæde i Konventi[illegible] Robert Schilling holdt et udmærket [illegible] drag. Han forstaar altid at træffe [illegible] geren paa Hovet. „Naar ni og ni[illegible] ver i Hunger og Mangel og en i Lu[illegible] hvis er Skylden"? spurgte Sch[illegible] „Naar Blod flyder i Landet, naar [illegible] serne bifalder Blodbadet, er jeg [illegible] med Dön Piatt, naar han siger: „[illegible] Forgyldningen af vor Civilisation [illegible] vi er endnu Menneskeædere." Æ[illegible] mødet aabnedes med Sang, hvor[illegible] Doktor Fish oplæste Platformen, h[illegible] af Mangel paa Plads ikke kan ind[illegible] dette No., men vi skal offentliggjø[illegible] siden. Man skred nu til Nominati[illegible] Kandidater. C. P. Carpenter for[illegible] Ignatius Donnelly. Nominationen [illegible] derstøttedes af Lockey fra Todd, Jo[illegible] fra St. Louis og Wälrath fra Ra[illegible] County. Donnelly havde ingen [illegible] kandidat, og blev derfor nominere[illegible] Guvernør med Akklamation under [illegible] Begejstring. En Komite paa 3 M[illegible] udnævntes for at ledsage Donnel[illegible] Platformen. Guvernørkandidatens [illegible] var kort — kun nögle velvalgte [illegible] Han benyttede Anledningen til at b[illegible] Finantsspørgsmaalet paa Bane. [illegible] gamle Partier", fa Donnelly, „faar [illegible] Kampagnefond fra de rige, der ra[illegible] fattige. De rige vil ikke hjælpe [illegible] partiet, undtagen dets Ledere bliver[illegible] ge om at sælge det." Han opfor[illegible] derfor Partiets Tilhængere at under[illegible] te det liberalt i finansiel Henseen[illegible] gjorde opmærksom paa, at i Re[illegible] under Statskonventionen indsamlede[illegible] ikke mindre end $3,000. Den S[illegible] som fulgte paa Donnellys Bemærk[illegible] ger, lader sig bedre tænkes end beskr[illegible] J. S. Becker sendte den første Sø[illegible] lar flyvende ind paa Platformen. [illegible] fulgte der en veritabel Sølvregn. [illegible] Pengene blev talt, var der indko[illegible] $175.51. Den bekjendte norske S[illegible] rer Arktander lovede at bidrage [illegible] Sekretæren begyndte at modtage [illegible] skriptioner. En ny Kollektion fore[illegible] og ved denne indkom $68. Kollekt[illegible] forøgedes senere til $1,035. Mø[illegible] journerede til Kl. 9 den følgende [illegible] Da Konventionen atter samledes, [illegible] Statsticketen fuldstændiggjort som [illegible] ger: Viceguvernør, Kittel Halvo[illegible] Statssekretær, H. B. Martin, M[illegible] apolis; Statskasserer, P. M. Ni[illegible] Polk Co.; Generaladvokat, J. J. [illegible] Dönald, Ramsey Co.: Højesteretsd[illegible] mere, W. F. Davidson, Thomas [illegible] og Daniel Buck.